

РЕШЕНИЕ

№ 5249

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 142 СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. НИКОЛОВА

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ Г. НИКОЛОВА Гражданско дело № 20211110170694 по описа за 2021 година

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ГПК за признаване за установено, че ищецът Г. Г. П., с ЕГН : ***** не дължи на ответника – С., представляван от кмета Й.Ф....., с адрес: гр. София, ...,и БУЛСТАТ ..... - сумата в размер на 200 лв., представляваща административно наказание „глоба“, наложена с наказателно постановление № ..... от 27.10.2017 г. за извършено административно нарушение, която е възложена за събиране на ЧСИ ..... рег. № ....., с район на действие Софийски градски съд, във връзка с което е образувано изпълнително дело № .....

Ищецът – Г. Г. П., твърди, че не дължи на ответника С.. сумата от 200 лв., представляваща наложено му с наказателно постановление № ..... от 27.10.2017 г. административно наказание „глоба“ за административно нарушение, поради изтичане на давностния срок за изпълнение на наложеното наказание. Твърди, че на 11.10.2017 г. му е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с № 032017. Въз основа на така съставения АУАН е издадено наказателно постановление № ..... от 27.10.2017 г., с което му е наложено административното наказание „глоба“. Твърди, че наказателното постановление е влязло в сила на 12.05.2018 г. За принудително събиране на сумата по наказателното постановление е образувано изпълнително дело № ..... по описа на ЧСИ Ангел Петров на 08.10.2020 г., което обуславя правния интерес на ищеца от предявяването на иск с правно основание чл. 439 ГПК за признаване за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответника сумата от 200 лв., представляваща наложеното му с наказателно постановление № ..... от 27.10.2017 г. административно наказание „глоба“, поради изтичане на предвидения в чл. 82, ал. 1 ЗАНН давностен срок за изпълнение на наказанието. Претендира разносните по производството.

В срока по чл.131 ГПК ответникът С.. е подал отговор, в който изразява становище за нередовност на исковата молба, а по същество за нейната неоснователност. Поддържа се, че исковата претенция е неоснователна, доколкото

действията по образуване на изпълнително производство и принудително събиране на наложената глоба са били предприети изцяло в законоустановения срок и не била изтекла абсолютната погасителна давност. Сочи, че в случая не било ясно на коя разпоредба се позовава ищецът, тъй като погасителната давност по смисъла на ЗЗД и изпълнителната давност по смисъла на ЗАНН, са два различни института. Излагат се доводи, че настъпването на погасителна давност не преклутира правото/вземането на кредитора, макар последния да е лишен от възможността да събере вземането си принудително. Поддържа още, че съгласно чл.118 ЗЗД, ако длъжникът изпълни задължението си след изтичане на давността, той няма право да иска обратно платеното. Отделно от предходното, след като не е оспорил наложеното административно наказание в законоустановения срок, единствената възможност процесната сума да бъде призната за недължима е по реда, предвиден в ЗАНН за възобновяване на административнонаказателното производство. На последно място се излагат доводи, че не следва да се приема, че изпълнителната давност погасява самото вземане, тъй като това би противоречало на принципа, че никой не може да черпи ползи от собственото си противоправно поведение. Сочи се, че сумите по процесното изпълнително дело са били събрани преди предявяване на настоящата искова претенция. Моли за отхвърляне на исковите претенции. Претендира разноски, вкл.юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и въз основа на закона, достигна до следните фактически и правни изводи:

Съгласно нормата на чл. 162, ал. 2, т. 7 ДОПК, публични са държавните и общински вземания по влезли в сила наказателни постановления. Разпоредбата на чл. 163, ал. 4 ДОПК постановява, че в случаите, когато публични вземания са възложени за събиране на съдебен изпълнител, събирането им се извършва по реда на Гражданския процесуален кодекс, поради което съдът приема, че предявеният иск с правно основание чл. 439 ГПК е допустим.

Не се спори по делото, а това се установява и от събраните писмени доказателства, че въз основа на акт за установяване на административно нарушение е издадено наказателно постановление № ..... от 27.10.2017 г., с което на ищеца е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., за нарушение на Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на С.. (НРУПОГТТСО), което е влязло в сила на 12.05.2018 г., както и че за принудително събиране на сумата по възлагане на ответника е образувано изпълнително дело № ..... по описа на ЧСИ Ангел Петров.

От приобщения по делото препис от изпълнително дело № ..... по описа на ЧСИ Ангел Петров се установява, че същото е било образувано на 08.10.2020 г. по възлагателно писмо от С.. за събиране на публични вземания. С възлагателното писмо на съдебния изпълнител били възложени всички действия по чл. 18 от ЗЧСИ. На 09.03.2021 г. е била изпратена покана за доброволно изпълнение за заплащане на общата сума в размер на 367,00 лева до ищеца в качеството на длъжник по изпълнителното производство. На 09.03.2021 г. е наложен запор върху трудовото възнаграждение на длъжника. На 10.05.2021 г. е наложен запор върху вземанията на длъжника при „Райфайзенбанк България“ ЕАД. На 19.11.2021 г. отново е наложен запор върху трудовото възнаграждение на длъжника. С разпореждане от 17.01.2022 г. ЧСИ е отказал спиране на изпълнителното дело с мотив, че изпълнителното производство е приключило, доколкото сумите за погасяване на паричното притезание на вискателя са постъпили и са били разпределени от ЧСИ, като с разпореждане от 06.12.2021 г. е бил вдигнат и запорът върху трудовото възнаграждение на длъжника.

По предявения отрицателен установителен иск в доказателствена тежест на ответника е да докаже факти, обуславящи спиране или прекъсване на давността.

Съгласно чл. 82, ал. 1, б. „а“ ЗАНН административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е глоба. На основание чл. 82, ал. 2 ЗАНН давността започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо наказания за изпълнение на наказанието. След завършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност.

Както беше посочено по-горе, не се спори между страните, а и видно от отбелязването върху самото наказателно постановление, същото е влязло в сила на 12.05.2018 г. От представеното възлагателно писмо за събиране на публични вземания от С.. се установява, че на 08.10.2020 г. е образувано изп. д. № ..... по описа на ЧСИ Ангел Петров за събиране на вземането по издаденото наказателно постановление. Следователно, установява се, че преди образуване на изпълнителното дело за принудително събиране на наложената на наказаното лице глоба е изтекъл давностният срок за изпълнение на наказанието, предвиден в чл. 82, ал. 1, б. „а“ ЗАНН, тъй като давностният срок за изпълнение на наказанието е започнал да тече от 12.05.2018 г., като в рамките на следващите две години няма данни същият да е спиран или прекъсван.

Дори да се приеме, че сумите по процесното изпълнително дело са били събрани, това обстоятелство не променя горепосочените изводи на съда. Предявяването на отрицателен установителен иск за вземания, независимо от това дали има или не висящо изпълнително производство за събирането им, съответно дали същото в хода на процеса е приключило, включително поради събиране на дължимите суми, е допустимо. Правната сфера на ищеца се явява накърнена и само въз основа на съществуващия в полза на кредитора изпълнителен титул, който материализира вземане, съответно и с преминаване в неговия патримониум на сума, за която се претендира, че няма основание да бъде получена. Изтеклата давност за изпълнение погасява правото за събиране по принудителен ред, като действително не заличава самото вземане (чл. 174 от ДОПК). Вземането продължава да съществува, но е лишено от съдействието за принудително събиране и зависи единствено от добрата воля на наказаното лице – то вече е само изпълняемо, но не и изискуемо. Длъжникът може винаги, когато от него се поиска изпълнение, да противопостави погасяването и правомерно да откаже да изпълни, като от това за него не могат да следват никакви неблагоприятни последици. Когато предяви отрицателен установителен иск, той цели да се отрече не това, че самото вземане съществува, макар и вече неизискуемо, а че не съществува правото да се иска от него да го плати, т. е. че за лицето, в полза на което е възникнало публичното вземане, няма възможност под каквато и да е форма, пряко или косвено, под каквито и да било претекст или условия, да настоява за заплащане на сумите по наложената глоба или да предприема действия за събирането им, а ако същата е вече събрана принудително - че за ответникът не е било налице валидно правно основание да я получи. Предвид изложеното, събирането на сумата от съдебен изпълнител по образувано изпълнително дело не може да бъде определено като доброволно плащане.

Ето защо, искът с правно основание чл. 439 ГПК следва да се уважи.

По разностите:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца сумата в размер на 350 лв., представляваща разноски по производството за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска с правно основание чл. 439 ГПК, че Г. Г. П., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ул. „.....“, бл. 67, ап. 7, не дължи на С., представляван от кмета Й.Ф....., с адрес: гр. София, ..., с БУЛСТАТ ..... - сумата в размер на 200 лв., представляваща наложено на ищеца с наказателно постановление № ..... от 27.10.2017 г. административно наказание „глоба“, което наказателно постановление е влязло в сила на 12.05.2018 г. и въз основа на което е било образувано изпълнително дело № ..... по описа на ЧСИ ..... поради изтичане на предвидения в чл. 82, ал. 1, б. „а“ ЗАНН давностен срок за изпълнение на наказанието.

ОСЪЖДА – С., представляван от кмета Й.Ф....., с адрес: гр. София, ..., и БУЛСТАТ ..... да заплати на Г. Г. П., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ул. „.....“, бл. 67, ап. 7, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на 350 лв., представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____